

מסכת עדיות

פרק ז

א. העיד רבי יהושע ורבי צדוק על פדיון פטר חמור שמת, שאין בו לכהן כלום, שרבי אליעזר אומר, חזבין באחריותן כחמש סלעים של בן. וחכמים אומרים, אין חזבין באחריותן אלא כפדיון של מעשר שני:

ב. העיד רבי צדוק על ציר חגבים טמאים, שהוא טהור. שמשנה ראשונה, חגבים טמאים שנכבשו עם חגבים טהורים, לא פסלו צירן:

ג. העיד רבי צדוק על זוחלין שרבו על הנוטפים, שהם פשרים. מעשה הנה בבירת הפליא, ובא מעשה לפני חכמים והכשירוהו:

ד. העיד רבי צדוק על זוחלין שקלסון בעלה אגוז, שהן פשרים. מעשה הנה באהליא, ובא מעשה לפני לשכת הגזית, והכשירוהו:

ה. העיד רבי יהושע ורבי יקים איש הדר על קלל של חטאת שנתנו על גבי השרץ, שהוא טמא. שרבי אליעזר מטהר. העיד רבי פפוס על מי שגזר שתי נזירות, שאם גלח את הראשונה יום שלשים, שמגלח השנייה יום שלשים. ואם גלח יום שלשים חסר אחד, יצא, שיום שלשים עולה לו מן המנין:

ו. העיד רבי יהושע ורבי פפוס על ולד של שלמים, שיקרב שלמים. שרבי אליעזר אומר שולד שלמים לא יקרב שלמים. וחכמים אומרים, יקרב. אמר רבי פפוס, אני מעיד שהיתה לנו פרה זבחי שלמים, ואכלנוה בפסח ואכלנו ולדה שלמים בחג:

ז. הם העידו על ארוכות של נחתומים, שהן טמאות. שרבי אליעזר מטהר. הם העידו על תנור שחתכו חליות ונתנו חל בין חליא לחליא, שהוא טמא. שרבי אליעזר מטהר. הם העידו שמעברין את השנה בכל אדר. שהיו אומרים עד הפורים. הם העידו שמעברים את השנה על תנאי. ומעשה ברבן גמליאל שהלך לטל רשות מהגמון בסוריא ושהה לבא, ועברו את השנה על תנאי לכשירצה רבן גמליאל, וכשבא אמר רוצה אני, ונמצאת השנה מעברת:

ח. העיד מנחם בן סגנאי על מוסף היורה של שולקי זיתים שהוא טמא, ושל צבעים שהוא טהור. שהיו אומרים חלוף הדברים:

ט. הַעִיד רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן גִּדְגָדָא עַל הַחֲרָשָׁת שְׁהַשִּׂיָּאָה אָבִיָּהּ, שֶׁהִיא
יוֹצֵאָה בְּגִט. וְעַל קִטְנָה בֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׂאָת לָכֶהֱן, שֶׁהִיא אוֹכֶלֶת
בְּתֵרוּמָהּ, וְאִם מֵתָהּ, בַּעֲלָהּ יוֹרְשָׁהּ. וְעַל הַמְרִישׁ הַגָּזוּל שֶׁפָּנְאוּ
בְּבִירָהּ, שִׁיתֵּן אֶת דָּמָיו. וְעַל הַחֲטָאת הַגָּזוּלָה שֶׁלֹּא נוֹדְעָה לְרַבִּים,
שֶׁהִיא מְכַפֶּרֶת, מִפְּנֵי תַקוּן הַמְזִבֵּחַ: